

Tiesas Rikojums (ceturtā palāta)

2004. gada 18. novembrī *

Apvienotās lietas C-261/03 un C-262/03

par lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu atbilstoši EKL 234. pantam, ko *Tribunale amministrativo regionale per l'Emilia-Romagna* (Itālija) iesniedza ar lēmumiem, kas pieņemti 2003. gada 6. maijā un kas Tiesā registrēti 2003. gada 17. jūnijā, tiesvedībās

Allevamenti Associati Srl

pret

Regione Emilia-Romagna,

piedaloties:

Agenzia per le Erogazioni in Agricoltura (AGEA)

* Tiesvedības valoda – itāļu.

un

Latteria Sociale Moderna Soc. coop. arl (C-261/03),

un

Latteria Sociale Moderna Soc. coop. arl

\

pret

Azienda di Stato per gli interventi nel mercato agricolo (AIMA),

Servizio Provinciale Agricoltura di Reggio Emilia,

Regione Emilia-Romagna,

un

Agenzia per le Erogazioni in Agricoltura (AGEA),

piedaloties:

Allevamenti Associati Srl (C-262/03).

TIESA (ceturtā palāta)

šādā sastāvā: ceturtās palātas priekšsēdētāja pienākumu izpildītāja N. Kolnerika [N. Colneric] (referente), tiesneši H. N. Kunja Rodrigess [J. N. Cunha Rodrigues] un E. Juhāss [E. Juhász],

ģenerālvokāts L. A. Hēlhuds [L. A. Geelhoed],
sekretāre M. Muhika Arsamendi [M. Múgica Arsamendi], galvenā administratore,

tā kā iesniedzējtiesa ir informēta, ka Tiesa grasās izlemt lietu, izdodot motivētu rīkojumu saskaņā ar Reglamenta 104. panta 3. punktu,

tā kā Tiesas Statūtu 23. pantā minētās personas tika uzaicinātas šajā sakarā iesniegt savus apsvērumus,

uzklausījusi ģenerālvokātu,

izdod šo rīkojumu.

Rīkojums

- 1 Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu ir par Padomes 1992. gada 28. decembra Regulas (EEK) Nr. 3950/92, ar ko ievieš papildmaksājumus piena un piena produktu nozarē (OV L 405, 1. lpp.), 1. panta, 2. panta un 9. panta g) punkta interpretāciju un

Komisijas 1993. gada 9. marta Regulas (EEK) Nr. 536/93, ar ko nosaka sīki izstrādātus noteikumus papildmaksājumu piena un piena produktu nozarē piemērošanai (OV L 57, 12. lpp.), 1. panta, 2. panta un 3. panta interpretāciju.

- Šis lūgums ir iesniegts divās prāvās starp *Allevamenti Associati Srl* (turpmāk tekstā — “*Allevamenti Associati*”) un *Latteria Sociale Moderna Soc. coop. arl* (turpmāk tekstā — “*Latteria Sociale Moderna*”) un divām Itālijas administratīvām iestādēm par piegādes vai tiešās pārdošanas izpratni attiecībā uz noteikta piena daudzuma, ko saražojusi pirmā minētā sabiedrība, apstrādi un pārstrādi, kuru veic otra minētā sabiedrība.

Kopienų tiesiskais regulējums

- Regula Nr. 3950/92 ir atjaunota uz septiņiem secīgiem divpadsmit mēnešu periodiem, sākot ar 1993./1994. gadu, ar ko ievieš papildmaksājumus pienam, kas iedibināts Kopienas līmenī kopš 1984. gada ar Padomes 1984. gada 31. marta Regulu (EEK) Nr. 856/84, kas groza Regulu Nr. 804/68 par piena un piena produktu tirgu kopīgo organizāciju (OV L 90, 10. lpp.), un Padomes 1984. gada 31. marta Regulu Nr. 857/84 par vispārējiem noteikumiem papildmaksājumu piemērošanai, kas paredzēta Regulas Nr. 804/68 piena un piena produktu nozarē 5. pantā (OV L 90, 13. lpp.).
- Par papildmaksājumu iekasēšanas izmaiņām Regulas Nr. 3950/92 trešais apsvēruma apstiprina, ka metode, kas pieņemta 1984. gadā, ar kuru tika izveidoti papildmaksājumi par savāktu vai tieši pārdotu piena daudzumu, kas pārsniedz noteiktu garantijas sliekšni, ir jāsaglabā; ka minēto sliekšni katrai dalībvalstij nosaka ar garantētu kopējo

daudzumu, kas nedrīkst būt mazāks par to daudzumu summu, kura piešķirta individuāli attiecībā uz piegādēm un tiešo pārdošanu, un ka apjomi ir noteikti uz septiņiem periodiem, sākot ar 1993. gada 1. aprīli, un ņem vērā iepriekšējā režīma dažādus faktoros.

- 5 Šīs regulas astotais apsvēruma precizē, ka, lai izvairītos, kā tas bija agrāk, no ilgas kavēšanās nodevas iekasēšanā un samaksāšanā, kas ir pretrunā ar režīma mērķi, ir jāiedibina, ka uzpircējs, kas šķiet labāk varētu veikt nepieciešamās darbības, ir atbildīgs par nodevas samaksu, un labāk būtu viņam sniegt līdzekļus, lai nodrošinātu tās iekasēšanu no ražotājiem, kas ir viņa debitori.

- 6 Atbilstoši šīs regulas 1. pantam ir iedibināti papildmaksājumi govs piena ražotājiem par piena daudzumu vai piena ekvivalenta daudzumu, kas piegādāts uzpircējam vai tieši pārdots patēriņam attiecīgā divpadsmit mēnešu periodā un kas pārsniedz noteikto apjomu.

- 7 Minētās regulas 2. panta 1., 2. un 3. punkts nosaka:

“1. Nodeva ir jāmaksā par visiem piena vai piena ekvivalenta daudzumiem, kas attiecīgajā divpadsmit mēnešu periodā laisti tirgū, pārsniedzot attiecīgo daudzumu, kas minēts 3. pantā. Nodevu maksā tie ražotāji, kas pārsnieguši attiecīgo daudzumu.

[..]

2. Attiecībā uz piegādēm par nodevas samaksu atbildīgais uzpircējs līdz datumam un saskaņā ar sīki izstrādātiem noteikumiem, kas vēl jāparedz, samaksā dalībvalsts kompetentajai struktūrai summu, kuru tas atskaita no piena cenas, kas maksājama ražotājiem, kuriem jāmaksā nodeva, vai, ja tas neizdodas, iekasē citā atbilstīgā veidā.

[..]

3. Attiecībā uz tiešo pārdošanu ražotājs pirms tās dienas un saskaņā ar tiem noteiktajiem noteikumiem samaksā dalībvalsts kompetentajai struktūrai attiecīgo summu.”

- 8 Saskaņā ar Regulas Nr. 3950/92 4. panta 2. punkta pirmā un otrā teikuma noteikumiem:

“Individuālos atskaites daudzumus palielina vai nosaka pēc ražotāja lūguma, kurā pienācīgi pamatota vajadzība ņemt vērā izmaiņas, kas ietekmē viņu veiktās piegādes un/vai tiešo pārdošanu. Šādu atskaites daudzumu var palielināt vai noteikt, ja ražotājs atbilstīgi samazina vai atsakās no cita tam piešķirtā atskaites daudzuma. [..]”

- 9 Šīs pašas regulas 9. pants paredz:

“Šajā regulā:

[..]

- c) "ražotājs" — fiziska vai juridiska persona vai šādu fizisku vai juridisku personu grupa, kuras saimniecība atrodas Kopienas ģeogrāfiskajā teritorijā un kura

— pārdod pienu vai citus piena produktus tieši patērētājam

un/vai

— veic piegādes uzpircējam;

[..]

- e) "uzpircējs" — uzņēmums vai grupējums, kas uzpērk pienu vai citus piena produktus no ražotāja,

— lai tos apstrādātu vai pārstrādātu,

— lai tos pārdotu vienam vai vairākiem uzņēmumiem, kas veic piena vai citu piena produktu apstrādi vai pārstrādi.

[..]

- f) “uzņēmums, kurā apstrādā vai pārstrādā pienu vai citus piena produktus” — uzņēmums vai grupējums, kas veic savākšanas, iepakojšanas, uzglabāšanas, atdzesēšanas un pārstrādes darbības vai tikai vienu no tām;

- g) “piegāde” — piena vai citu piena produktu piegāde neatkarīgi no tā, vai transportēšanu veic ražotājs, uzpircējs, uzņēmums, kurā pārstrādā vai apstrādā šādus produktus, vai trešā persona;

- h) “tiešam patēriņam pārdots piens vai piena ekvivalents” — piens vai kā piena ekvivalents izteikti piena produkti, kas pārdoti vai pārņemti, neiesaistot uzņēmumu, kurā apstrādā vai pārstrādā pienu vai citus piena produktus.”

10 Regulas Nr. 536/93 1. pants nosaka:

“Papildmaksājumu, kas iedibināti ar Regulu Nr. 3950/92, aprēķinam

- 1) ar “tirgū laistā piena daudzumu vai piena ekvivalentu” saprot minētās regulas 2. panta 1. punkta izpratnē visu piena vai piena ekvivalenta daudzumu dalībvalstī, kas izvesti no saimniecības, kas atrodas šajā dalībvalstī.

Daudzumi, kurus ir pārņēmis ražotājs apstrādei vai pārstrādei pārstrādes līguma ietvaros, ir uzskatāmi par piegādātiem;

[..].”

Pamata prāva un prejudiciālais jautājums

- 11 1998./1999. gada un 1999./2000. gada piena gadu laikā *Allevamenti Associati* uzticēja *Latteria Sociale Moderna* starp pusēm noslēgta uzņēmuma līguma ietvaros apstrādāt un pārstrādāt noteiktu piena daudzumu, lai iegūtu sieru, sviestu un sūkalas. Minētais līgums paredzēja, ka pēc pārstrādes siers, piens un sūkalas jānodod pilnvarotai sabiedrībai, kas tos tālāk laiž tirgū.
- 12 Attiecībā uz papildmaksājumu piemērošanu pienam minēto divu gadu laikā *Allevamenti Associati* uzskata, ka daudzumi, kas uzticēti *Latteria Sociale Moderna*, ir uzskatāmi par “tiešu pārdošanu”. Tā šos daudzumus kā tādus deklarēja kompetentajām Itālijas iestādēm.
- 13 *Servizio Provinciale Agricoltura di Reggio Emilia* savukārt uzskata, ka runa ir par piena “piegādēm”. Tā pār kvalificēja 1998./1999. gada un 1999./2000. gada ražojumus no “tiešās pārdošanas uz piegādēm” un sekojoši saglabāja papildmaksājumus, kas jāmaksā *Latteria Sociale Moderna*, kas uzskatāma par piegādātā piena “uzpircēju”.

14 *Allevamenti Associati* un *Latteria Sociale Moderna* — katra attiecībā uz jautājumiem, kas tās skar — cēla *Tribunale amministrativo regionale per l'Emilia-Romagna* prasību pret šiem lēmumiem, secinot šo lēmumu prettiesiskumu, pamatojoties uz Regulu Nr. 3950/92 un Regulu Nr. 536/93.

15 Šajās prāvās valsts tiesa jautā par Regulas Nr. 3950/92 9. punkta g) punkta interpretāciju. Tā vaicā, vai šādu noteikumu var interpretēt tādējādi, ka jēdziens “piegāde” ir piemērojams īpašuma tiesību nodošanai vai jebkurā gadījumā tiesiska pamata piešķiršanai, kas ļauj ieguvējam uz sava rēķina veikt darbības ar pienu un nevis vienkārši sagatavot pienu, lai to varētu pārstrādāt, lai gan piens joprojām ir tikai saimniecības īpašums, kas to saņems pēc pārstrādes.

16 *Tribunale amministrativo regionale per l'Emilia-Romagna*, uzskatot, ka Tiesai ir jālemj par šo jautājumu, nolēma apturēt tiesvedību un uzdot Tiesai šādu prejudiciālu jautājumu:

“Vai 1992. gada 28. decembra Regula (EEK) Nr. 3950/92 (it īpaši 1. pants, 2. pants un 9. panta g) punkts) un 1993. gada 9. marta Regula (EEK) Nr. 536/93 (it īpaši 1., 2. un 3. pants) ir jāinterpretē tādējādi, ka, nosakot kvotas piena produktiem un piemērojot papildmaksājumus, tas, ka piena ražošanas uzņēmums uztic noteiktu piena daudzumu trešajām personām, nenododot īpašuma tiesības uz to, saskaņā ar uzņēmuma līgumu par šī piena apstrādi un pārstrādi par sieru, sviestu un sūkalām un pret atlīdzību, ir jāuzskata par “piegādi”, vai šī darbība ir jāuzskata par “tiešu pārdošanu”?”

Par prejudiciālo jautājumu

- 17 Tiesa, uzskatot, ka atbildi uz šo jautājumu var skaidri izsecināt no tās judikatūras un it īpaši no 1999. gada 29. aprīļa sprieduma lietā *C-288/97 Consorzio Caseifici dell'Altopiano di Asiago* (*Recueil*, I-2575. lpp.) un 2004. gada 8. janvāra rīkojuma lietā *C-69/03 Caseificio Cooperativo di Cornedo* (*Recueil*, I-773. lpp.), atbilstoši Reglamenta 104. panta 3. punktam informēja iesniedzējtiesu, ka tā gatavojas izlemt lietu, izdodot motivētu rīkojumu, un uzaicināja Tiesas Statūtu 23. pantā minētās personas iesniegt šajā sakarā savus iespējamus apsvērumus.
- 18 Itālijas valdība, *Regione Emilia-Romagna* un Eiropas Kopienu Komisija, kas atsaucās uz Tiesas uzaicinājumu iesniegt savus apsvērumus, neizteica nekādus iebildumus attiecībā uz tās nodomu izlemt lietu, izdodot motivētu rīkojumu. Savukārt *Allevamenti Associati* un *Latteria Sociale Moderna* uzsvēra, ka atbildi uz prejudiciālo jautājumu nevar izsecināt ne no iepriekš minētā sprieduma *Consorzio Caseifici dell'Altopiano di Asiago*, ne arī no iepriekš minētā rīkojuma *Caseificio Cooperativo di Cornedo*. Tās it īpaši norādīja, ka lietā, kas bija par pamatu pirmajam spriedumam, ražotāji nodeva īpašuma tiesības uz pienu piena pārstrādes kooperatīvam, lai gan pamata lietā *Latteria Sociale Moderna* veikta piena pārstrāde tiek veikta atbilstoši uzņēmuma līgumam. Tomēr šie apsvērumi nerada pamatu Tiesai atteikties no paredzētā procesa.
- 19 Uzdodot savu jautājumu, *Tribunale amministrativo regionale per l'Emilia-Romagna* vēlas būtībā uzzināt, vai piena apstrāde vai pārstrāde, ko veic pienotava atbilstoši uzņēmuma līgumam, kas noslēgts ar piena ražotāju, ir jāuzskata par piegādi vai tiešo pārdošanu, ja piena ražotājs paliek tā īpašnieks.

- 20 Tiktāl, ciktāl iesniedzējtiesa uzdod šo jautājumu arī tāpēc, lai varētu noskaidrot piena kvotas, Komisija pauž šaubas attiecībā uz atbildes nepieciešamību uz šo jautājumu. Šajā sakarā no *Allevamenti Associati* apsvērumiem izriet, ka valsts kompetentā iestāde pirmajā reizē labvēlīgi pieņēma lūgumu izmainīt atskaites daudzumus piegādēm uz atskaites daudzumiem tiešajai pārdošanai, bet *Servizio Provinciale Agricoltura di Reggio Emilia* tos pēc tam nosauca par piena piegādēm.
- 21 Tāpēc nav acīmredzams, ka lūgtajai Kopienai tiesību interpretācijai attiecībā uz atskaites daudzumu noteikšanu nebūtu nekāda saistība ar realitāti vai pamata prāvas priekšmetu, un uzdotais jautājums attiecībā uz piena kvotu noteikšanu šķiet atbilstošs.
- 22 Attiecībā uz lietas būtību ir jāatgādina, ka papildmaksājumu sistēma balstās uz atšķirību starp atskaites daudzumu pienam, kas tieši pārdots patēriņam, un daudzumu pienam, kas piegādāts uzpircējam (skat. 1995. gada 16. novembra spriedumu lietā C-196/94 *Schiltz-Thilmann, Recueil*, I-3991. lpp., 16. punkts, un iepriekš minēto spriedumu *Consorzio Caseifici dell'Altopiano di Asiago*, 18. punkts).
- 23 Iepriekš minētā sprieduma *Consorzio Caseifici dell'Altopiano di Asiago* 25. punktā Tiesa nosprieda, ka “uzpircējs” ir visi uzņēmumi, kas veic piena iegādi no ražotājiem līgumisku attiecību ietvaros, neskatoties uz samaksas kārtību ražotājam, ar mērķi to apstrādāt vai to pašu pārstrādāt, vai to nodot apstrādes vai pārstrādes uzņēmumam (skat. arī iepriekš minēto rīkojumu lietā *Caseificio Cooperativo di Cornedo*, 20. punkts).

- 24 No tā izriet, ka piegādēm, kas veiktas uzpircējam Regulas Nr. 3950/92 izpratnē, nav noteikti jāietver īpašumtiesību iegūšana, lai radītu pamatu papildmaksājumiem (skat. iepriekš minēto rīkojumu lietā *Caseificio Cooperativo di Cornedo*, 21. punkts).
- 25 Pretēji tam, ko apgalvo *Allevamenti Associati* savos apsvērumos, no šīs judikatūras izriet, ka piena laišana tirgū un piegāde papildmaksājumu pienam režīma izpratnē darbojas neatkarīgi no tā, vai pastāv īpašuma tiesību uz pienu nodošana pienotavai.
- 26 It īpaši attiecībā uz piena daudzumu apstrādi vai pārstrādi liguma ietvaros, kas pēc sava rakstura izslēdz īpašuma tiesību nodošanu, kāds ir arī pārstrādes līgums, no Regulas Nr. 536/93 1. panta 1. punkta otrās daļas tostarp izriet, ka šādi daudzumi ir jāuzskata par piegādātiem.
- 27 Tas, ka pienu, kuru ir apstrādājušas vai pārstrādājušas trešās personas, piena ražotājs tieši pārdod patērētājiem, nevarētu attaisnot to, ka šīs darbības tiek uzskatītas par tiešu pārdošanu Regulas Nr. 3950/92 izpratnē. Tā rezultātā, kā tas izriet no iepriekš minētā sprieduma *Consorzio Caseifici dell'Altopiano di Asiago* 21. punkta, piena piegāde Regulas Nr. 3950/92 2. panta 2. punkta izpratnē ir tad, kad piena daudzums tiek izvests no ražotāja saimniecības, lai nodotu to starpniekam apstrādei vai pārstrādei.
- 28 No visiem iepriekš minētajiem apsvērumiem izriet, ka Regulas Nr. 3950/92 1. pants, 2. pants un 9. panta g) punkts, kā arī Regulas Nr. 536/93 1., 2. un 3. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka, nosakot kvotas piena produktiem un piemērojot papildmaksājumus, tas, ka piena ražošanas uzņēmums uztic noteiktu piena

daudzumu trešām personām, nenododot īpašuma tiesības uz to, saskaņā ar uzņēmuma līgumu par šī piena apstrādi un pārstrādi par sieru, sviestu un sūkalām un pret atlīdzību, ir jāuzskata par piegādi.

Par tiesāšanās izdevumiem

- 29 Attiecībā uz lietas dalībniekiem pamata lietā šī tiesvedība ir stadija procesā, kuru izskata iesniedzējtiesa, un tā lemj par tiesāšanās izdevumiem. Tiesāšanās izdevumi, kas radušies saistībā ar apsvērumu iesniegšanu Tiesai, kas nav lietas dalībnieku tiesāšanās izdevumi, nav atlīdzināmi.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (ceturtā palāta) nospiež:

Padomes 1992. gada 28. decembra Regulas (EEK) Nr. 3950/92, ar ko ievieš papildmaksājumus piena un piena produktu nozarē, 1. pants, 2. pants un 9. panta g) punkts un Komisijas 1993. gada 9. marta Regulas (EEK) Nr. 536/93, ar ko nosaka sīki izstrādātus noteikumus papildmaksājumu piena un piena produktu nozarē piemērošanai, 1. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka, nosakot kvotas piena produktiem un piemērojot papildmaksājumus, tas, ka piena ražošanas uzņēmums uztic noteiktu piena daudzumu trešām personām, nenododot īpašuma tiesības uz to, saskaņā ar uzņēmuma līguma par šī piena apstrādi un pārstrādi par sieru, sviestu un sūkalām un pret atlīdzību, ir jāuzskata par piegādi.

[Paraksti]